

א"ב של התנהגות

לכבד. למשל, לכבד את אלה שלא לוחצים ידיים. לילה ארוך. הקורונה נטרלה הרגלים מן הטירונות. אם אין לאן ללכת, מותר לישון עד מאוחר גם ביום חול. מסכה. סמל לאמונה בקורונה, לפחד וגם להיעדרו. סמל סטטוס צבעוני, ממותג, תלוי ברישול על הסנטר, על המרפק, על המראה באוטו או בכיס. ניקיון. אבן יסוד של ההתמודדות עם המגפה, לצד הרייז חוק החברתי. מים וסבון. אקונומיקה על משטחים. כולם מנקים ומתנקים. זוהי תקופת העדנה של הסובלים מהפרעה אובססיבית-קומפולסיבית. הם לא מקרצפים לבד. סגר. מה שחיברנו רק עם הפלסטינים נהפך לנשק האולטימטיבי של ריחוק חברתי וגם אמצעי לענישה המונית על הפרתו. "אם זה יימשך כך, נאלץ להטיל סגר" החליף את "אם לא תאכל יבוא שוטר". עבודה מהבית. בעבר סמל סטטוס או עדות לעבודה בחברת הייטק, אך מאז פרוץ המגפה שייכת שיטת העבודה הזו לכולם. העבודה מהבית יצרה קודים חדשים בהתנהלות מול הייררכיה ארגונית. שיחה עם זוטרים או מקבילים אפ"ר לנהל בטרנינג מהמיטה. עם בכירים יותר - לכושים עם רקע מוקפד. לפגישות חשובות יש להכין רקע שנראה כמו משרה. פקקים. היו סיט לפני הקורונה, ועם השיבה המדורגת לעבודה נשארו כאלה. צפיפות. אויבת השטחת העקומה, מיגור המגפה ומניעת הגל השני. קפסולה. דרך חדשה לתאר קבוצה של בני אדם הנמצאים במגע זה עם זה. קפסולה היא גם מקום וגם שייכות וגם מסגרת חברתית. רצון האל. הקורונה היא אות, סימן, עונש על משהו. אולי על החזירות, הנהגות, השטחיות, הריחוק מהדברים החשובים באמת. זה לא העטלף - זו אצבע אלוהים. שעמום. תחושה שהופיעה אצל רבים אחרי שמוצו המ"שדירים המיוחדים, תכני הנטפליקס, משחקי הקופסה והשיטות ברשתות החברתיות. תודה. לצוותים הרפואיים, למוסד שהשיג מטושים ומ"כונות הנשמה, לחיילים הלוחמים בחזית בני ברק, לשר הבריאות היוצא. וכמובן תודה למנהיג שלנו שבוכוהו יש לנו את הזכות לקרוא שורות אלו.

"הנורמלי החדש" הוא ביטוי שהשתרש בעולם העסקי והפיננסי אחרי המשבר של 2008. מאז הוא משמש לתיאור מציאות שנולדה בעקבות משבר, שתייצר נורמות חדשות של מחשבה, תחושות והתנהלות. גם משבר הקורונה נה מייצר שיחה על מה ייכלל ב"נורמלי החדש", מה יישאר מתוך כללי הריחוק החברתי, מההצטמצמות הכפויה ומהפ"רופרציות שקיבלנו לגבי מה שחשוב. בין הזמני לקבוע, נוצרו התנהגויות שהמציף ביניהן יוצר תרבות בינאישית וארגונית חדשה. להלן מילון מונחים, חלקו זמני, שיעזור להתמצאות.

אין. המונח המאין נהפך לדרך לתאר את מה שיש. איהו כיף שאין מסעדות, טיסות, הכרח לבקר חברים ומש"פחה רחוקה. היש הנובע מהאין: משפחה, שקט, צניעות. בית. עבודה מהבית (ע"צ) לאכול בבית, לבלות בבית, ילדים בבית. הבית הוא מקום מבטחים אך גם מלכודת. אחרי זמן מה בתוכו, עם המשפחה או לבד - יש שמעדיפים להתמודד עם סכנת הקורונה. גבורה. המונח "אל תהיה גיבור" קיבל משמעות שונה. הכוונה היא לא לאורח שלא נכנס לממ"ד ומעדיף לראות את הטילים מגג ביתו - אלא זה שלא פוחד מהקורונה. זה קורה, אולי, כי ההתמודדות עם המגפה הוכרה על ידי מנהיגינו כ"מלחמה".

דריכות. עליית אדרנלין למראה חפץ חשוך, או אדם בעל חזות ערבית בסביבה לא תואמת התחלפה לדריכות כלפי אדם בעל מראה אסיאתי (בתחילת המשבר), וכלפי מי שמשמעל לדידו או מסתובב ללא מסכה. הנחיות. המצפן ההתנהגותי היומיומי והסיבה לצפות בראש הממשלה ובמנכ"ל משרד הבריאות בפריימ"טיים. וירוס. הווירוס נהפך לישות, הווירולוגים לנביאים. זום. המערכת שהכניסה מעגלים רחבים לתוך הסביבה הדיגיטלית, חיברה בין אנשים - אך גם הפרידה. אם מת"נהלת ישיבה במגבלות נוכחות, ויש מי שהוזמנו להצטרף בזום בלבד, הרי שהאחרונים הם כנראה העובדים המודרים של היום או הלא-חיוניים של מחר. חברים. בחודשים האחרונים נוצרו קודים חדשים של חברות. הפרת נהלי הקורונה נהפכה קוד לקשר אמיץ ובין החברים הנפגשים נוצרו רמות קרבה: אלה שנפגשים בגי"נה, אלה שנפגשים באופן מחתרתי בבית. טיסות. יעד מבוקש ומאיים כאחד. סמל לאחרית הימים. שאלה מרחפת.

יציאה. לפני הקורונה היתה דיכוטומיה - אתה או בפי"נים או בחוץ. עכשיו, יציאה היא תהליך על רצף הדורש אסטרטגיה. לא כל אחד יוצא באותה דרך. כבוד. כמו דת ומנהגים דתיים, גם את הקורונה צריך

משבר הקורונה מייצר שיחה על מה ייכלל ב"נורמלי החדש". בין הזמני לקבוע נוצרו התנהגויות שהמציף ביניהן יוצר תרבות בינאישית וארגונית חדשה

page

367